

SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI POŻEGNANIA KLAS VI:

Piosenka „Yesterday” (The Beatles)

Przewodniczący szkoły:

Dzisiejsze spotkanie jest ostatnią uroczystością wspólnie przeżywaną w murach tej szkoły. Za parę chwil staniemy się absolwentami szkoły podstawowej i nigdy już nie spotkamy się wszyscy, w tym samym gronie.

Chcielibyśmy więc utrwalić moment naszego pożegnania, by pozostał w pamięci naszej i Waszej- Drodzy nauczyciele, Goście, Rodzice.

Na podkładzie „Poloneza” Ogińskiego uczennica recytuje:

Chciałabym słowa zakląć w perły,
Aby obsypać nimi Was.
Chciałabym niebu skraść szafiru,
A gwiazdom migotliwy blask,
By nimi ubrać Waszą skroń...
Niestety nie ma takich czarów
I nawet dobrze, że tak jest –
W naszych uśmiechach więcej żaru
I wdzięczność macie naszych serc.

Dzisiejszy dzień jest wyjątkowy,
Bo wzbogacony w nowe treści..
Nie jest to jakiś sen nasz nowy,
Lecz...cień zadumy w sobie mieści.

Przew. szkoły: W szczególny sposób chcielibyśmy dzisiaj podziękować naszym nauczycielom.
Dziękujemy im za trud i serce.
Dziękujemy, że przez te wszystkie lata ofiarowali nam dar nauki.

Uczennica VI klasy: My młodzi
Patrzymy przez szyby źrenic
Na tablice życia
Na mnóstwo znaków niemych.

I chodzimy zdziwieni
Nie potrafimy,
Nie chcemy,
Nie rozumiemy.
Wy przychodźcie z księgą doświadczenia
Czytając nam jak dobrzy koledzy.
Uczycie życie ważyć i doceniać
I ideałów szukać w wielkiej wiedzy.

Uczennica: Mój belfer posiewał wokoło słowa
Dorodne jak czerwone korale.
Udawał, że nie dostrzega naszych kpiących uśmiechów
I karmił nas cierpliwie chlebem wiedzy, bo chciałby,
(twierdził) abyśmy byli zawsze głodni.

Uczeń: Mój belfer nie znosił wielkich słów.
O bohaterach mówił ciepło – szaleńcy.
O zdrajcach i tchórzach mówił sucho i ostro
Jakby ciął silnie batem.

Uczennica: A mój belfer królewskim gestem uwolnił
Piękną księżniczkę (więzioną na szklanej górze),
Ale nie podpisał ułaskawienia dla naszych błędów
(nie tylko ortograficznych).

Uczeń: Mój belfer bał się jak ognia definicji
Za to lubił stawiać pytania,
Które nazywał retorycznymi –
Cóż ziemi po ludziach (pytał na przykład)
Jeśli wyginą drzewa i ptaki.

Uczeń: Mój zaś dodawał pospiesznie,
Że drzew posadzonych miłością
Nic nie potrafi zniszczyć,
Bo miłość jak matka darzy jedynie życiem.

Uczennica: A mój nauczyciel legenda
Gęsto posiewał w nas słowa
Wielkie jak wieże,
Do których podawał drabinę
Byśmy je mogli napełnić
Krwcią prawdziwego wzruszenia...

Wszyscy: Taki był właśnie nasz belfer.

Uczeń: On nas nauczył wypowiadać słowa
O miłości,
dobroci,
o krainie słońca.

Uczennica: Więc za to,
Że biegniemy coraz śmielej
Po ścieżkach wiedzy
Ku przyszłości celom.

Wszyscy: Dziękujemy Wam nauczyciele!

Uczeń: Dziś zamykamy okres naszej beztroski,
Dziecięcych marzeń.
Chciałem już zamknąć dzień na klucz,
Jak doczytaną księgę,
Owinać się czarną ciszą
I zasnąć na potęgę.

Uczeń: Lecz oto dzień nowy i świat nowy
Tysiącem dziwów gra mi.
Zerwałem się na równe nogi,
Bo przyszłość cudami mami.

Piosenka: „Wstaje nowy dzień...”(**Stare Dobre Małżeństwo**)

Uczennica: Czasem wydaje nam się,
Że kończąc szkołę podstawową,
Osiągamy upragnioną wolność,
A tu – życie.
Stąd pójdziemy każdy w swoją stronę,
Gdzie wskazówek i drogowskazów już nie ma.
Cały ciężar naszego życia
Spocznie teraz na naszych ramionach.

Uczennica: Nic dwa razy się nie zdarza i nie zdarzy.
Z tej przyczyny zrodziliśmy się bez wprawy
i pomrzemy bez rutyny.

Uczeń: Choć byśmy uczniami byli
najtępszymi w szkole świata,
nie będziemy repetować
żadnej zimy ani lata.

Uczennica: Żaden dzień się nie powtórzy,
Nie ma dwóch podobnych nocy,
Dwóch tych samych pocałunków,
Dwóch jednakich spojrzeń w oczy.

Uczeń: Czemu ty się zła godzino,
Z niepotrzebnym mieszasz lękiem?
Jesteś – a więc musisz minąć.
Miniesz – a więc to jest piękne.

Uczennica: Choć się życie nie powtarza
I dwu chwil tych samych nie ma,
My nie weźmiemy życia za żart,
Lecz zrobimy zeń poemat.

Piosenka: „Dla wszystkich starczy miejsca...”(Stare Dobre Małżeństwo)

Uczennica: Żegnamy więc wszystkich nauczycieli.
Za minione lata dobre i te złe,
Za to, że nas rozumieli,
Dziękujemy za troskliwe dni.

Uczeń: Naszym młodszym koleżankom i kolegom
Zostawiamy uśmiech dobrych chwil.
W sercach waszych niech zawsze zostanie radość
Z mądrze tu minionych dni.

Opracowała
mgr Bożena Poznańska